

симальній ефективності використання всіх ресурсів. Досягнення цієї мети неможливо без покращення елементів транспортного процесу. Існуючі методи оцінки якості в проектах міського пасажирського транспорту не повністю враховували суб'єктивну оцінку пасажирями умов обслуговування.

Оцінка якості транспортних послуг повинна включати в себе оцінку рівня перевезення пасажирів і їх багажу. Крім того, доцільно враховувати рівень надання інших послуг під час перебування пасажирів у транспортних засобах і на зупинних пунктах маршруту. Підвищення якості транспортного обслуговування вимагає чіткого розуміння поведінки пасажирів, його споживчих потреб і очікувань.

ОБОВ'ЯЗКИ РОБОТОДАВЦЯ СТОСОВНО ОХОРОНИ ПРАЦІ ПРАЦІВНИКІВ

Шульга О.В., Шульга О.Ю.

Науковий керівник – Хворост М.В., д-р техн. наук, проф.

У процесі здійснення професійної діяльності працівники підлягають впливу факторів виробничого середовища та трудового процесу, що можуть призвести до отримання ними травм чи появи захворювань. Тому законодавство України зобов'язує роботодавця додержуватися вимог законодавчих та інших нормативно-правових актів щодо захисту життя та здоров'я працівників, для чого він повинний [1]:

- визначити обов'язки, права та відповідальність посадових осіб підприємства та інших працівників за виконання функцій, пов'язаних із забезпеченням безпеки, а також контролювати їх додержання;
- забезпечити виконання необхідних профілактичних заходів відповідно до обставин, що змінюються;
- впроваджувати прогресивні технології, досягнення науки і техніки, засоби механізації та автоматизації виробництва;
- забезпечити належне утримання будівель і споруд, виробничого обладнання та устаткування, здійснювати моніторинг за їх технічним станом;
- забезпечити усунення причин, що призводять до нещасних випадків, професійних захворювань, та здійснювати профілактичні заходи, визначені комісіями за підсумками розслідування цих причин;
- організувати проведення аудиту охорони праці, лабораторних досліджень умов праці, оцінку технічного стану виробничого обладнання та устаткування, атестацій робочих місць на відповідність нормативно-правовим актам з охорони праці в порядку і строки, що ви-

значаються законодавством, та за їх підсумками вживати заходів до усунення небезпечних і шкідливих для здоров'я виробничих факторів;

- розробляти і затверджувати положення, інструкції, інші акти з охорони праці, що діють у межах підприємства (далі - акти підприємства), та встановлюють правила виконання робіт і поведінки працівників на території підприємства, у виробничих приміщеннях, на будівельних майданчиках, робочих місцях відповідно до нормативно-правових актів з охорони праці, забезпечувати безоплатно працівників нормативно-правовими актами та актами підприємства з охорони праці;

- здійснювати контроль за додержанням працівником технологічних процесів, правил поведінки з машинами, механізмами, устаткуванням та іншими засобами виробництва, використанням засобів колективного та індивідуального захисту, виконанням робіт відповідно до вимог з охорони праці.

Виконання роботодавцем вимог законодавства з охорони праці стосовно реалізації своїх обов'язків щодо забезпечення прав працівників на безпеку дозволить попередити травматизм на підприємстві.

Література

1. Закон України «Про охорону праці» [Електронний ресурс] / Верховна Рада України – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2694-12> (дата звернення 23.02.2019). – Назва з екрана.

ЕТАПИ ОЦІНЮВАННЯ ВИРОБНИЧИХ РИЗИКІВ

Яценко А.Ю., Масалова Ю.В.

Науковий керівник – Данова К.В., канд. техн. наук, доцент

Ризикорієнтований підхід є пріоритетним напрямом у зниженні виробничого травматизму, професійних захворювань та аварій на підприємствах України. В основу цього підходу покладено механізм оцінювання ризику, який забезпечує [1]:

- розуміння потенційних небезпек і впливу їх наслідків на досягнення встановлених цілей організації;
- отримання інформації, необхідної для прийняття рішень;
- розуміння безпеки і її джерел;
- ідентифікацію ключових чинників, що формують ризик, уразливих місць організації і її систем;
- можливість порівняння ризику з ризиком альтернативних організацій, технологій, методів і процесів;
- обмін інформацією про ризик і невизначеності;
- інформацію, необхідну для ранжирування ризику;